

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SORTIRÁ LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó á la escala. Despatx: de 12 á 2.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent.. . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

AVIS

Tots los senyors que vulguin la comedia *Sant Jordi mata l' aranya* enquadernada, ja desde avuy poden passar á verificar lo cambi en nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.ª, durant las horas de despatx. Entregant tots los folletins (en bon estat) y la quantitat de quinze céntims de pesseta, rebrán al acte lo tomo *Sant Jordi mata l' aranya* enquadernat.

Las cubertas son gratis y al que li convingan se li entregarán en la forma de costúm.

EDUARD MOLLÁ

Entre 'ls aymadors de la sarsuela catalana pochs son los que no recordan ab fruició los temps de gloria de tan divertit género, y al recordarlo, vé tot seguit á la memoria lo nom del celebrat baritono cómic don Eduard Mollá, que tants aplausos recullí en sa llarga carrera artística.

Mollá vivificá dotzenas y fins centenars de deliciosos personatjes que son la joya més preuada de nostra sarsuela regional y tant en lo *Robinson Petit*, com en *De Sant Pól al Polo Nort*, *Somni daurat*, *Los Estudiantes de Cerrera*, *Primer Jo*, *Dorm*, *La Por*, *Lo Sagristá de*

Sant Roch, *La gran sastressa*, *Los banys orientals*, *Lo Relletje del Montseny*, *La fira de Sant Gents*, *Los set pecats capitals*, *La festa del barri*, *Posta de sol*, *De la terra al sol*, *Las cent donzellas*, *La criada*, *La Manescala*, *Los pescadors*, *Lo vano de la Roseta*, y en tantas altras, son nom se colocá á envejable altura.

Una de las últimas en que lluhí sas dots relavants, foren *L' Angeleta* y *L' Angelet*, y haguera induptablement sostingut son nom á no sobrevenirli una desgraciada malaltia que l' impossibilitá llarch temps de sortir á las taulas y una vegada restablert ha sigut causa poderosa de que no pogués guanyarse la vida ab desahogo.

Actualment la situació d' en Eduard Mollá es sumament deplorable, y aixó ha fet que sos antichs amichs y admiradors hagin concebut lo filantrópich pensament de ajudarlo en algo, obrint á son favor una LLISTA VOLUNTARIA DE SUSCRIPCIÓ.

La generosa iniciativa ha partit de la popular Societat «Niu Guerrer» y del Arxiu Lírich-dramátich dels Germans Bonnin.

Los iniciadors del pensament, pera portarlo á efecte ab la publicitat deguda, s' han dirigit á nostra Redacció, y aquesta ha acullit la idea ab calor per tractarse d' un acte humanitari y per la persona de qui 's tracta.

Pero á més de lo dit, los autors del projecte nos han demanat ab empeny que Lo TEATRO REGIONAL fos lo depositari y comissionat de la entrega dels fondos que 's recaudin y aquesta distinció que 'ns honra en extrém, per no haver nascut lo projecte de nosaltres, fa que 'ns posém si cab ab més forsa de voluntat al costat de la obra que

's va á empendre, obrint desde avuy la llista de suscripció en nostra Redacció.

En lo número próxim, senyalarém altres punts ahont també's recullirán cantitats pera lo mateix objecte.

	Pessetas.
Niu Guerrer.	35'50
Germans Bonnin.	10'00
Joan Cots S.	00'25
M. T. U.	00'50
Jaume Roca.	01'00
Un antich admirador.	00'25
E. S. de B.	00'25
TOTAL.	47'75

Queda oberta la suscripció en la Administració del periódich: Cabras, 13, 2.^{on}, 1.^a

Teatro Catalá

DE RETRUCH.—Joguèt en un acte y en vers, original de D. Joan Marxuach, estrenat en lo Teatro Romea la nit del 10 del actual.

De juguèt califica l' autor la seva producció y está en lo just, ja que lo seu objecte es entretenir al públich durant una estona y res més. L' argument que 's desrolla en la obreta es senzill y fins aquí aixó no fora cap defecte,—perque molt sovint en lo senzill está lo dificultós,—pero 'l mal está en que 'ls recursos de que 's val l' autor s' han portat ja moltes vegadas á la escena y per lo tant no presentan cap novetat.

Per lo demés, *De retruch* conté algunas escenas animadas, especialment en sa primera mitat y bastants acudits graciosos, si be alguns resultan massa transparents.

La execució regular á cárrech de las Sras. Parrenyo y Monner y dels Srs. Fuentes, Capdevila, Martí y Pinós.

M.

CLACA

Deixemnos de poesias,
puig que aixó son vuyts y nous,
y are que no hi es ta mare
femla petar los dos sols.

Tu ja sabs que jo t' estimo
y t' estimo de debó,
tant que pel dilluns de Pasqua
ab tu 'm caso foll d' amor

Au, té... parlo de casori
y tu sería pestaquirot!
Apa, dona, riu alegre;
au, pabilla, fes com jo.

Qu' ets pobre?... ¿que no ets pabilla?
y d' hont surts, natua 'l mon.

¿Encara vols més riquesa
que eixa cara com un sol?

Las donas tan tu com totas,
noya no sé pas com sou;
lo qu' es Deu ja us pot dar cosas
que sempre tot us es poch.

Ves... ara, tu, una xicota
qu' es la més maca del mon,
ab uns ulls que m' enlluhernan,
ab un nasset tan bufó.

ab unas galdas tan rojas
y eix cosset encisador,
¿encara vols més riquesas?
¿encara vols més tresors?

Vaja, fuig y calla, dona.
¿Jo burlarme de tas dots?
Ves á contarho á qui vulgas
y 't dirán que tinch rahó.

Quan ab tu ja casat sia
dirá 'l mirarnos tothom:
Quina noya tan bonica
per un home tan lletjot.

En nom de Deu que 't veig riure...
No paris de riure, no.
Deixa que 't besí, ma vida
y m' embriagui d' amor.

NARCIS DE FONTANILLES

Girona

CONSTANTÍ LLOMBART

Va ser Llombart un dels iniciadors y propagadors á Valencia, del despertament literari modern, tasca que no ha deixat de cumplir durant sa agitada vida.

Nasqué en la ciutat del Turia á 8 de Septiembre de 1848 y desde molt jove de nostra sa afició á las lletras col·laborant en diaris y periódichs de caràcter polítich, donantse á coneixe durant lo periodo revolucionari del 68 per sas idees de propaganda federal.

Lo seu primer llibre de versos en llengua regional, fou *Niu d' abelles*, colecció d' epigramas d' autors catalans, mallorquins y valencians, comensant en son prólech la propaganda valencianista de la qual ha sigut ardent apóstol. En lo teatro es conegut per varias obras en llengua castellana y en la regional.

Una de las obras que més recordará lo seu nom, va ser la de la publicació del calendari *Lo Rat Penat*, que avivá en Valencia lo conreu de las lletras catalanas; se publicá desde 1875 á 1883.

Reproduhi obras antigues, en 1876 y en igual época trobém á Llombart dirigint un setmanari satirich també en llengua del país.

Cabotes y Calaveras, *Melonar de Valencia*, *Tabal y Doussaina*, *Tipos d' auca*, *Abelles y Abellerols* son altres dels llibres quins noms recordém.

La societat valencianista *Rat Penat*, de caràcter molt semblant als nostres Jochs florals, deu son establiment al poeta de que parlém y en sos certámens guanyá lo títol de Mestre En Gay Saber.

Era membre de varias corporacions científicas y literarias d' Espanya y del extranger, essent académich de la de Bonas Lletres de nostra ciutat.

La seva mort ha sigut molt sentida á Catalunya y 'ns associém de cor al dol que experimenta per sa pérdua Valencia, no tra germana.

J. S.

TREN DE SOCORRO

¡Pam, pam!

—¡Quí ha!... ¡Quí demana!

—Soch jo, Gras, que vinch de part del subjefe á dirte que...

—¡Redeu!, tan be que estava. Veyas, Pepa: treu 'l cap pel balcó á veure qué vol en Lets... Despértat, dona.

No puch tenir un' hora de repós. Qué hi deurá haver! ¡Vaja, cansonera! llevat!... ¿Qué no ho veus que 'm descotxas?...

¡Pam, pam!!

—¡Calla com una reira de Deu!

Apa, despressa, Pepa. Pregúntali qué vol tan dematí.—

La pobra esposa surt en camisa á preguntar á Lets lo que demana.

—Lets: ¿Qué hi ha de nou?

—Digas al teu home que s' arregli desseguit per aná á dá socorro al tren mixto que ha descarrilat. Que enllesteixi depressa.

—Está bé.

—Alanta.

—Mira: ha dit que...

—Ja ho he sentit. Malanegada fessin los trens.

—¿Donchs per qué 'm feyas llevar?

—Perque m' ha donat la gana. Au, arreglam alguna cosa per menjar.

Avuy que 'm pensava poguer estar de descans, vaja, noy, feste la santíssima. Valdría més sé lladre que no pas carrilaire.

*
**

Lo maquinista Gras, ab lo capot al coll, un fanal y una senalla á la má, renegant com un moro se dirigeix cap al *depósit*, ahont l' esperan lo fogonista y 'ls individuos de brigada.

—Hola; bon día, noys. Qué tal: ¿hi hagut desgracias?

—Segons lo telégrama que s' acaba de rebrer, diu qu' en Punyal no la contaré pas.

—¡Ha mort!... ¡Pobre xicot! Vetaquí las gangas del trevall.

Ja 't dich jo...

—Se creu que al fogonista tampoch li quedan esperansas de vida.

—¿Quín fogonista es?

—En Sidro... aquell bona pessa. Deu l' hagi perdonat si ha mort.

—En Sidro?... Ah, ja. No tinguís por. Aquell ray; ja ha descarrilat set vegadas y sempre n' ha surtit sensé. Si te més vidas que 'ls gats.

—Lo qu' es aquesta...

—Corriente. Tu: ¿cóm tens la máquina?

—A quatre atmósferas.

—Donchs, au; trayemla del *fosso* y á *formá* 'l tren.—

Arrivan lo subjefe del depósit, lo gefe de la estació, lo comissari del govern y altres individuos, tots cridant y dant ordres sense fer res cap d' ells.

Treuhen la locomotora á la *placa giratoria*, la voltan y acte seguit la enganxan al vagó de socorro. Lo gefe de estació toca la campana, lo maquinista 'l pito de la máquina; obra las *purgas* y 'l regulador,

y xiuxejant pels rovinets lo vapor que s' escapa comprimit, lo tren de socorro vola ab la velocitat del llamp vers al lloch de la catástrofe.

Ja hi som. Oh, Deu, quina hecatombe. La máquina á dos metros lluny de la vía completament volcada: la xemeneya, la *cúpula* y 'l toldo aplastats: los pans de carbó per terra: lo paviment escarbotat com si haguessin passat una arréu; los vagons encaballats los uns ab los altres, fets un munt d' estellas: la mercancia malmesa: tot en desordre y confusió... tot ruinas.

En Gras, al veure tal quadro, portat dels seus bons sentiments, exclama;—¡Quina desgracia!...

Baixan de la máquina lo subjefe y demés individuos, procurant, lo primer que tot, ausiliar als pobres ferits que estant gemegant dintre la casilla del guardavía. Quatre son los que han quedat més mal parats: lo maquinista, lo fogonista y dos guarda-frenos.

Lo gefe del tren y demés individuos sols tenen algunas heridas de poca importancia. La gran sort que 'l tren era de carga.

Lo subjefe ordena que treguin lo *botiquin* del vagó de socorro pera practicar las primeras curas ab *árnica* y *tifetans*.

Compareix lo jutje de la estació més próxima al lloch del *sinistro*; extén auto del descarrilament y acte seguit ordena lo traslado dels ferits al hospital.

Després se procura encarrilar á la máquina y vagons, lo que á forsa de *grills*, soports y demés eynas se logra á copi d' alguns renechs, crits, activitat y bonas disposicions.

*
**

Lo maquinista Punyal y 'l seu company Sidro, deixan d' existir al anarlos á conduhir en la *llitera* per portarlos al hospital.

¡Pobres mártirs del trevall!

Los altres ferits marxan á casa ab lo tren de socorro que remolca 'l tren descarrilat. Al arrivá al depósit, no 'n volguéu més de gent curiosa preguntant los resultats de la catástrofe.

Las donas dels empleats, interrogran ab las llágrimas als ulls per la sort dels seus marits; las esposas del maquinista y fogonista difunts, plorant com unas Magdalenas, bo y abessant als seus fills, corren á trovar al subjefe per sobre la vritat de lo ocorregut. No hi valen paraulas de consol y resignació: tothom plora. Las viudas desesperadas com unas bojas petonejant als seus fills, exclaman ab veu que trosseja 'l cor: ¡Sense pare... Sense pare! ¡Qué som desgraciats!

En Gras, després d' haver entrat la máquina al fosso se 'n torna á casa ab l' ánima atapahida de llágrimas, pensant en aquellas infelissas mares:—Ah, Pepa, quín quadro més llastimós acabo de presenciar—diu á la seva dona, ab un sentiment encara que brusco, humá.—Quan he arribat al lloch del descarrilament, com hi ha Deu, t' ho juro que no m' he conmogut com al veure á la Rita y á la Pigada ab los seus fillets, plorant com unas criaturas! Pobres donas! ¡Pobre Punyal y pobre Sidro!...

¡Qui sab si demá 'm tocará á mí!

IGNASI IGLESIAS.

FULLA D' ALBUM

ESTUDI DE MATEU BALASCH

QUADRET

Lo que vegi aquell cap vespre
quan present, Deu meu, ho tinch;
tants anys que fá y me 'n recordo
com si ho vegés ara aquí.

No parava la ventada,
y la mar vinga brunzir,
y á la claror, tota d'aygua
que se 'n nava mar endins,
vegi 'l barco fet estellas
que manava 'l Mallorquí.

Aviat que no s' hi veyá

la balandra va sortir:
vora 'l Golf á mitja tarde
lo Llevant la va embestir,
y empenyentla cap á terra
pel rocam la feu bossins,
dels sis homens que hi anavan
sols deixantne dos de vius....

Cap dalt al bosch se sentia
tocá á temps lo Monastir....
¡Com creixian las onadas!
¡Quina por tota la nit!...
Quan vaig arribar al poble
semblá que 'l cel se m' obrís.

FRANCISCO BARTRINA.

(Continuació)

Lo portaren á la iglesia sens aparato; lo més senzillament que fou possible. D' altra manera hauria sigut ofendre la memoria del seu pare. Los seus avis y la llavadora formaren la comitiva. Al tornar lo als brassos de la jove mare, lo padri va dirli:

Y mientras al parlar d' ell deya á sas amigas:—Algún dia Deu li tocará 'l cor.—Aquestas, al veure la bondat de la Roseta, murmuravan:—Hi ha homens que no tenen perdó del cel.

VII

UATRE Pasquas floridas havian passat ab totl' esplendor de la primavera, que apesaravan á la Roseta per recordarli l' aniversari de las sevas bodas, y, per lo tant, en Francisquet tenia ja tres anys. Era una criatura encantadora, com per ell la vida no tenia encara penas ni dolors, y amanyagat per los seus avis tot li eran glories,

(Seguirá)

Notas bibliogràfiques

NORTE Y SUR.—*Poema cíclico*, original de D. Ramon D. Perés ab dibuixos de D. Apeles Mestres, 152 planas, 20 X 13 cm, tipografia de L' *Avenç* Ronda de la Universitat, 4, Barcelona, 1893. Preu 3 pessetas.

Lo llibre del Sr. Perés, es una nota íntima. Lo poeta se regala a si mateix una pulida y flayrosa toya de encisadors recorts, pero vol que de la satisfacció que ell disfruta 'n participi 'l públich y prengui part en lo saboreig de son goig intens.

Aquest es l' efecte que 'ns ha produhit la lectura de *Norte y Sur*. Lo nom del poema, queda més esplicat solament mentant los títols de las dos parts en que 's divideix l' obra. Se nomena la primera *Mi romeria Britànica* y la segona, *La vuelta al hogar*.

Lo cós del llibre es un conjunt de composicions que del mateix modo podrian anar independents que unides formant ilació ó argument com se sol dir, puig lo llás de unió que fa de lligam a la toya poética es tan ténue, que més aviat s' hi adivina que no pas s' hi troba.

La novetat de tal forma, sorpren de prompte, pero luego, un va prenent ab interés la lectura y al acabar de llegir torna a comensar ab gust la tasca, trobant cada vegada més plaer, lo qual nos passa a nosaltres rarissimas vegadas en las obras quina publicació menudeja en aquestos dias.

La part *Norte* vé formada per 51 composicions ó petits cants y ells donan idea exacta de las brumosas regions que 'l poeta descriu y canta. Las vellas tradicions, las antigas caballerescas costums y la edificació de passadas centurias, se presenta als ulls del llegidor, pero no ab ton viu de realitat de present, sino com a recort ténue, mitj esborrat per l' espay dels sigles.

Lo cel plomis patrimoni de totas épocas, las neus del hivern, las pluhas y las boyras de la primavera; y la generació d' avuy, acut també a la vista ab veritat certa, y un sembla trobantse patinant demunt dels miralls de glas, en els mateixos instants que 'l poeta 'ls hi presenta.

Lo sentiment d' anyoransa que 'n ell de nostre clima sent al trobarse allí ahont tot, tot es nou per ell, está expressat ab tanta suavitat y melangia, que proba ben a las claras l' impressió que va rebre l' autor en sa romeria britànica.

Y de quan son cor del sur bat a impuls del amor que una verge del nord l' inspira, ¿qué debem dirne?

Si no vejéssim en lo llibre un esperit tant íntim, també 'n parlariam, pero ara, no ho creyém del nostre domini y fem punt y apart.

Sur, está compost de 29 cants al estil dels 51 anteriors. *Sur* es la pátria nostra, es lo retorn de l' anyoradissa aureneta que ve a fer niu a la teulada de nostras masias.

Lo cel d' aquí, es blau y sense boyras; la naturalesa més riallera, y l' amor més viu, més bellugadís.

Al descriure y cantar *Sur*, lo poeta s' anima, y 'ls quadros pintats per la seva ploma, son tots coneguts nostres.

No dedica tants versos al sur com ha dedicat al nord, pero hi está igualment acertat.

Lo Sr. Perés, inaneja ab galanura la parla castellana; pero estém anyoradissos de sas produccions catalanas, y, som frances, hauriam saludat ab més carinyo, ab més efussió la seva obra, si hagués sigut publicada en idioma de casa.

Ilustran lo llibre 22 hermosos dibuixos, fills del notable llapis d' Apeles Mestres, 15 d' ells, pertanyen a la primera part, y 10 a la segona.

La edició es de gran luxu, y honra la estampa «L' *Avenç*», hont ha sigut feta.

J. BRÚ.

SABADELL.—En lo teatro Cervantes, dissapte al vespre, se posaren en escena per la companyia d' aficionats, las obras *La Fals ó lo cap de colla* y *Aucells de paper*. Lo desempenyo siguié discret.

F.

TARRAGONA.—Diumenge passat, en la Societat Colón, se posá en escena a més d' una pessa castellana, la célebre gatada de Pitarra, *Las píldoras de Holloway*, que siguié molt aplaudida, distingintshi tots quants hi prengueren part. Per fi de festa se posá en escena la bonica joguina, *De gorras*.

La Societat Escolar, lo diumenge vincut donará una funció extraordinaria.

R. F.

REUS.—La primera representació de *L' Africana*, a causa de poch ensaio resultá fluixeta; la última va tenir un bon desempenyo per part de tots los artistas, destacant la Sra. De Gay que va sostenir perfectament l' interés del personatge que representava; lo Sr. Sotorra, obtingué grans aplausos al fer sentir las armonias de la romanza *¡O Paradiso!*, y lo Sr. Rubí, (Nelusco), estigué acertadíssim.

Per no disposar de més espay, no podrém ocuparnos com desitjariam, del benefici de nostre compatriota, lo tenor Sr. Sotorra.

En lo primer y quart acte de *La Favorita*, (que també es la seva) se vegé al artista consumat. Ja al comensar alguns números sueltos van ser molt ben rebuts; y l' últim acte de *Lucrecia*, posá 'l sello a la seva reputació. La simpática quant agraciada contralt, senyoreta Fábregas, va estar molt be en lo wals de Arditi, *Parla*, no sabent qué cridava més particularment l' atenció, si 'l cant ó l' atavio del artista.

Se repartí un foto-grabat del retrato del beneficiat a cada concurrent.

LL. S.

VILANOVA Y GELTRÚ.—La secció dramática del Cassino Artesá, composta d' aficionats, posá en escena lo passat diumenje, a més d' un drama castellá que fou molt aplaudit, lo xistós juguet cómich, *Ens anyansa Superior*, y 'l monólech *Tres micos*, essent esmerada l' execució y mereixent aplausos lo senyor Pascual (Joseph), qui digué ab notable perfecció 'l mentat monólech, y 'ls senyors Creus, Polch, Sadurní é Ill, que també estigueren acertats en sos respectius papers.

Actualment está en estudi lo drama *Muralla de ferro*, de don Joseph Göt y Anguera.

Es llástima que 'ls socis de dit Cassino no corresponguin, com deurian, ab sa assistencia, als afanyos dels aficionats.

No parlo dels demés teatros de la vila, porque sembla que no 's recordan per res del repertori catalá.

P. P. P.

CALDAS DE MONTBUY.—Lo diumenge passat, acatúa una companyia de sarsuela en lo teatro del «Cassino Caldense» Baix la direcció del tenor Sr. Miró se representaren algunas sarsuelas castellanas que sigueren ben interpretadas; particularment, per part de dit Sr. Miró.

En lo mateix Cassino, s' ha format una companyia d' aficionats, la qual se proposa representar ab preferencia, obras catalanas. Ja era hora; puig fa algún temps que sembla que tots los comedians que venen per aquí, tinguin aborrida la nostra parla.

La avans dita companyia per ara está ensajant *Las carbassas de Montroig* y *L' estudiant màgich*; ja parlare de sa execució en ma próxima.

G. X.

INTIMA

A passejar prop del mar
ab ma estimada,
hem anat aquest matí
à trench d' aubada.

Y en la salabrosa arena
sentada hem vist una nena,
que mirava sens parar
allà lluny, una barqueta
que com lleugera cerceta
'nava lliscant sobre 'l mar.
Tal volta en ella hi anava
son aymant, y l' esperava
per parlar de son amor,
mentrestant que enamorada
li enviava en cada onada
un sospir surtit del cor.
La barqueta mentrestant
à la platja s' acostava,
y la nena à cada instant
ab més goig la contemplava.

Qui pogués ser, vida meva,
—jo t' he dit—del pescador
que en terra l' aymada seva
l' espera per darli 'l cor!
Y allavoras carinyosa,
tot donantme un ardent bés,
¡qui fos —m' has dit— de la noya
que cada matí alegroya
en la platja t' esperés!

ISIDOR MARTINEZ

CENTROS LOCAIS

PRINCIPAL. — Los que varen assistir diumenge al vespre al debut de Massini, difícilment ho olvidarán. Funcions com aquella tan plena de emocions no 's presentan gayre sovint. En lo moment d' obrir las portas del teatro ja s' ompliren completament los pisos superiors; moments avants de comensar la representació la sala d' espectacles plenissima, atapada, presentava un aspecte imponent. No hi havia dupte que s' anava à lliurar una gran batalla.

Comensà la representació del *Lohengrin* y desseguida ja varen rebre las massas corals que 's portaren desastrosament; pero aparagué Massini y fou acullit ab aplausos que 's repetiren en lo transcurs de l' obra y molt especialment en lo *racconto* y en lo garn duo, en quals pessas estigué admirable.

En lo paper de *Elsa* debutà la soprano Sra. Colonne-se, que apesar de debutar en una funció tempestuosa sapigué fer-se aplaudir per sa veu agradable y per la mestria ab que cantà la seva part.

La contralt Sra. Mas va fer una *Otruda* com pocas vegades hem sentit, interpretant lo seu paper molt artísticament.

Lo barítono Sr. Tabuyo y los Srs. Visconti y Thos se portaren molt discretament.

Los coros y la direcció desgraciats.

Dimecres 's cantà la *Lucia* pel tenor De Marchi y pera avuy dissapte està anunciada la tercera sortida de Massini ab lo *Rigoletto*.

LICEO. — En espera de la companyia d' ópera que deu debutar próximament, ha donat en aquest teatro una quantas representacions la *troupe* d' opereta italia-

na que fins ara havia vingut actuant al Circo y á dir la vritat, lo Liceo 'ls venia massa gran.

Lo cual que no varen fer res de nou... ni de bò.

ROMEA. — En la secció corresponent donem compte del estreno del joguèt *De retruch*, estrenat dilluns.

Dimars tingué lloch una funció extraordinària en honor del popular escriptor don Emili Vilanova.

Lo Rómea 's vegé plé de una numerosa y distingida concurrencia que no parà de riure durant tota la funció composta exclusivament de produccions originals del Sr. Vilanova, 'l qual fou objecte de una senyalada ovació.

Ahir divendres devia estrenarse la comedia en tres actes, *Or*, original de don Frederich Soler.

Esperém la setmana entrant pera ocuparnos de dita obra.

NOVETATS. — Lo melodrama *Los héroes del Bruch*, ha continuat obtenint molts aplausos, especialment los diumenjes á la tarde.

Pera dijous estava anunciat l' estreno del quadro de costums, *Los gegants de la Ciutat*, y pera divendres lo del drama del escriptor noruech, Enrich Ibsen, *Un enemigo del pueblo*.

Ne parlarém en lo próxim número.

TIVOLI. — Ha estat tancat tota la setmana pera donar lloch als ensajos de la obra d' espectacle, *El Siglo que viene*, que 's posará en escena próximament.

ELDORADO — Dimecres s' estrená una parodia de *Miss Helyett*, ab lo títol de *Cris-Fané ó El Tío de la castaña*. Per aquesta setmana estava anunciat l' estreno de la sarsuela *Las Mariposas*.

CIRCO ESPAÑOL. — Dissapte passat s' estrená en aquest circo transformat en teatro, lo melodrama *El As de Espadas*. Conté aquesta obra tots los elements qu' exigeix lo género á que perteneix. Argument interessant, escenas dramáticas en alt grau, situacions patéticas, detalls entenedridors, y al final, com es de suposar, queda vensut lo vici y triomfant la virtut.

En la execució s' hi distingiren tots los actors y molt especialment lo Sr. Borrás, que va ser molt aplaudit.

Per avuy s' anuncia l' estreno del drama en tres actes, *Lo baster de Santa Pau*, del que 'ns ocuparém en lo próxim número.

CAFES-CONCERTS. — Al *Alcázar Español*, al *Eden* y al *Palais des Fleurs*, posan sovint en escena obras catalanas. Al segon de dits locals s' ha representat últimament la gatada *Lo castell dels Tres Dragons*, y al *Palais* s' han posat varias pessas catalanas qu' han sigut rebudas ab aplauso.

LABRUGUERA.

NOVAS

Ab lo folletí corresponent al present número acaba la publicació de *Sant Jordi mata l' aranya*, y comensa la comedia en un acte *La dona y la baylerina*, original de D. Frederich Soler.

Tots los que desitxin tenir enquadrada la última obra publicada, poden enterarse de las condicions en l' avís inseriat en la primera plana del present número.

En lo número 64 acabarà la noveleta *L' Americano* que venim publicant en la quinta plana del periódich.

Adelantan ràpidament las obras del nou teatro que está edificantse á Sabadell. Será molt espayós, esbelt y de sólida construcció. L' escenari per sas dimensions permeterá la representació de tota classe d' espectacles. Lo reputat escenógrafo Sr. Soler y Rovirosa está pintant las decoracions pera la inauguració que está fixada pel dia 14 de Maig pròxim, festivitad del «Aplech.»

Traduhím del periódich francés *Le Menestrel*.

«Lo compte Pezzini, gentilhome austríach, ha mort fa alguns días, á la respectable edat de noranta dos anys, deixant en son testament com á llegat lo palco que tenia en lo teatro de la població... al convent de Caputxins de la ciutat de Ala.

Lo palco deurá ser ocupat en totas las representacions de ópera per tres monjos del convent, que tindrán la missió de vetllar pera que l' espectacle no sía ofensiu á las bonas costums.»

Hem rebut un interessant folleto ab lo títol de *Lo que debieran ser las escuelas de Artes y Oficios*, per l' ingenier industrial D. Gabriel Gironi.

Agrahím l' atenció.

Per tractarse d' un acte humanitari supliquém á nostres llegidors fixin sa atenció en l' article referent á D. Eduard Mollá.

Ab motiu de la próxima inauguració del Ferro-carril Central Catalá, la Societat «Ateneo Igualadí», ha publicat lo Cartell convocatori pera la celebració de un Certámen Literari.

XARADAS

AUTO-BIOGRAFIA:—JO.

Rasgo principal de mon caràcter: No 'n tinc; soch molt llunàtic.
 Animal que més m' agrada: Lo dos-segona... meu.
 Mon defecte principal: Volguer fer versos.
 Lo que voldria ser: Ni menos ho sé!
 Fets històrics que més admiro: Las festas del Centenari y L' escament dels mistos.
 País ahont voldria viure: A la Xina, perquè á n' aquells habitants crech que deu ser facil enganyarlos.
 Homes que més admiro: En Girona pobre y al Noy de Tona, perquè han sabut trobar lo modo de viure sense trevallar.
 Opera que més m' agrada: Cap.
 Dramas que més m' agradan: Tots.
 Comedia que més m' agrada: una qu' está acabant un amich meu y en la qual jo hi fare un segona-hu.
 Ocupació que prefereixo: Dormir.
 Cant popular que m' ha fet més fàstich: Aquell bilingüe que deya aixís:
 Si me caso en Cataluña
 qué dichoso yo seré...
 Menjar que més m' agrada: Sopas ab segon.
 Lo que voldria tenir: Un lioro que sempre digués: Hu-hu! Dos-dos!
 Hu-dos!
 Lo que més m' agrada: Las donas.
 Lo que somio: Donas.
 Lo que 'm fa més nosa á n' aquest mon: ¡Las donas!
 Mon tenor favorit: Lo sereno del carrer del Bruch.
 Mos polítichs: En Pau y en Pere, (dos concurrents á la taberna qu' hi ha al davant de casa)
 Nom d' home que més m' agrada: Hu-hu.
 Idem de dona: Total.
 Com voldia morir: Somiant truitas
 Quan: May.

SALVADOR BONAVIA

II
 Part d' arbre, es invers-primerá,
 La segona, consonant;
 Musical es la tercera
 Y nom de dona, 'l Total.

M. SANALP PUNTÍ.

TRENCA-CAP

JO RENEGO 'L NOM

Formar ab aquestas lletres lo títol d' un drama catalá.
 CINTET BARRERA Y CARGOL.

ANAGRAMA

A sa cosina Maria
 la total, cridant molt fort,
 li digué:—total 'l garbell
 que vull total mon arrós.

C. JULIAN BUQUETS.

GEROGLIFICH

×
 LLIBRI
 LOO
 LLIA2

Las solucions en lo pròxim número.

JOAN NAV. RRO

AVIS

Queda establert lo regalo de costum entre 'ls senyors que envihin las solucions.

Solucions als Enigmas insertats en lo número 61.

Mon estimat director
 de LO TEATRO REGIONAL:
 Revisant los passatemps
 últimament publicats,
 he cregut endevinarlos
 ab lo següent resultat:
 La xarada. Arrematada,
 Conversa: Adela m' ha dat.
 Geroqlifich: Qui mes mira
 menos veu. (Es veritat.)
 Y la difícil tarjeta
 casi, casi m' ha semblat
 Sant Jordi mata l' aranya.
 Cabalment, per acabar
 'm despedeixo ab l' anagrama.
 Es Martí Marit, ¿cabal?
 Si es aixó, esta satisfet
 en MANEL ESPUNYA Y PAC.

Los plech rebuts varen ser 24 baix l' ordre següent:
 1, Armando de Dorda; 2, Noy Bufó; 3, Casildo Riera; 4, Manel Espunya y Pach; 5, Samatruqui; 6, J. Mari; 7, Francisco Corbella y Vi-lar; 8, M. Goufau; 9, Bernat Alís; 10, Albert Juiga; 11, S. Nop; 12, Joseph Fages; 13, M. Amada; 14, Valenti Salau; 15, Cintet Barrera y Cargol; 16, Mort de fam; 17, Trineher; 18, B. Rujac; 19, C. Pillo y Cia; 20, Juli Artigas; 21, Mataronés; 22, Mr. Eugon; 23, M. Campaña y Periu; 24, M. C. T.
 Resulta premiat lo número 10 que correspon al plech que va fir-mat per D. Albert Juiga.

Correspondencia

Jaume Trias, Artur Riera, Un pare de familia, Abelardo Sala, Noy Bufó, R. del P. Daniel Ferrer, J. A. A. Joan Oriol, Sedos Casum, E. Vinyas y Gaspar Gall; no han estat prou acertats ab lo qu' han en-vian aquesta setmana.

Ramon Faní, M. Llevayol, N. T. P. Rovellat, J. Pagés Cubinya, R. Rujaca, J. Mari, Manuel Espunya, Cintet Barrera y Cargol y Arman-do de Dorda; anirà alguna cosa.

M. Castells, no hi ha medi.—Ramon Montal, lo desenllas no es ben portat.—Bon Bó, ab lo temps potser si, per ara no.—A. Jafet, no es vosté sol.—Fadrí Fuster, passihi 'l ribot y si no hi quedan *grops*, veu-rem.—Manuel Ferrer, ja 'l tenim: s' ha de retocar, ja 'l veurá.—J. Llo-part, no podem subjectarnos a la rigurositat de torn. *Las Caramellas* resultaria passat.—Rossendo Coll, lo full resulta atapatit, los tre-valls han d' anar separats, ¡el demés gracias.—Joseph Alemany Bor-ras, á veurer si ab lo segon envió haurem sigut més afortunats.—N. Salomé, si corrents, n' estavim sense perquè per l' estil no més ne tenim uns doscents en cartera.—Antón Bertran, te disposició, anirà.—Rafel Carles, potser retocat se publiqui.—J. P. Mollet, rebut y servit.—J. P. Montblanch, igualment.—Ramon Mateu, ja 'l recor-dem, anirà.—J. Conangla Fontanils, ab los originals no pot anar cap nota particular, la composició anirà.—S. Masó E., no está á l' al-tura.—C. Pillo y Cia, l' endevinalla no es prou justa.—Angel Roman-tich, anirà.—Joseph Escachs y V., igualment.—Francesch Torres, també.—F. Mario si, mes no ab la promptitut que desitja.—Joseph Fujadas, aviat lo seu amich.—Barrinayre, algunas anirán.—Andreu Esteve, gracias, creyem era al dia l, ha arribat tart.—Guillem Tor-res, no recordém haverho vist.—J. F., Girona, deixis veurer ó envi-hi la direcció.

Servits tots los volums de la «Biblioteca Popular Catalana» dema-nats fins al dimecres últim

Imp. Muntaner 40.—BARCELONA